

От. Съ лошо, каквото было Адамово-то подирѣ паденіе-то му.

II. Въ чие подобіе родилъ Адамъ синъ?

От. Въ свое-то. “Роди сына споредъ подобіе-то си, споредъ образъ-тъ си.” Быт. 5; 3.

П. Нашъ-тъ Спаситель що казува за рожено-то отъ плотъ?

От. “Родено-то отъ плотъ, плотъ е.” Иоан. 3; 6. Иовъ; 14; 4: 15; 19: 25; 4: Пс. 51; 5.

П. Тоя единъ Адамовъ грѣхъ що ни докара?

От. Отъ причинѣ-тѣ на тоя неговъ единственъ грѣхъ да сѫ лоши сърдца-та ни, естество-то ни да е растлѣнно, и като сме подчинени на грѣхъ-тъ, сме подъ гнѣвъ-тъ Божій, и имаме болѣсть, скрѣбъ, трудъ, болкъ и смърть. Рим. 5; 12-19; 1 Кор. 15; 21, 22.

П. Като ся родимъ намира ли ся илкое добро въ сърдце-то ни преди да го измъни Богъ?

От. “Сърдце-то е най лъстиво отъ всичко, и твърдъ растлѣнно; кой може да го познае?” (Иер. 17; 9). “Заштото знаѣшъ, че въ мене, сирѣчъ въ плотъ-тѣ ми, не живѣе добро-то” (Рим. 7; 18). “Плотско-то мждрованіе е вражда на Бога, защото, които сѫ въ плотъ, не могатъ да угодятъ Богу.” Рим. 8; 7, 8: Быт. 6; 5: 8; 21: Кол. 2; 13.

П. На тоя свѣтъ родилъ ли ся е илкой човѣкъ безъ такова растлѣнно естество?

От. Само човѣкъ-тѣ Иисусъ Христосъ. Лук. 1; 35.